

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **O. B.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Juračkou, advokátem se sídlem Liberec, Dr. E. Beneše 4/12, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 12. 10. 2004, č. j. 59 Az 323/2003 – 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 12. 10. 2004 zamítl Krajský soud v Ústí na Labem, pobočka v Liberci, žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 3. 2003, č. j. OAM-1539/VL-02-P10-2001. Rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 cit. zákona. Rozsudek krajského soudu byl doručen právnímu zástupci žalobce advokátu JUDr. Miroslavu Juračkovi do vlastních rukou dne 8. 11. 2004.

Kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 12. 10. 2004 byla podána dne 15. 12. 2004. Žalobce v něm namítl, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a dovozoval tak naplnění důvodu kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Zároveň poukázal na skutečnost, že v době nařízení jednání a doručování napadeného rozhodnutí se nezdržoval na adrese v L. a nemohl být tedy svým právním zástupcem zpraven o tom, že se bude konat jednání, resp. nebylo mu možno předat informaci o vydání napadeného rozsudku.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do 2 týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobcem podána opožděně. Jak bylo již uvedeno výše, zástupci žalobce byl napadený rozsudek doručen dne 8. 11. 2004. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti tak byl den 22. 11. 2004. Zákonná lhůta uběhla žalobci marně. Skutečnost, že se žalobce nezdržoval v L. a nemohl být svým zástupcem zpraven o vydání napadeného rozsudku, je pro posouzení běhu zákonné lhůty bez významu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce jako opožděnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl. S ohledem na rozhodnutí ve věci nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 3. srpna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu